

JANUAR U SRBIJI

MARKOVI KONACI

Januar, 15. 2006.

Ovde je sve po starom, a godina nova.

Srbija se veseli pune dve nedelje. Na Zlatiboru sam dočekaо Pravoslavnu novu godinu zajedno sa Boškom Radonjićem i njegovim prijateljima. Naišao nam Emir Kusturica, pa smo malo ogovarali američku i srpsku mafiju, i političare. Popili smo zlatiborski prirodni sok vondar, od prirodnog šumskog voća i zapalili Maradonin tompus.

Na najlepšoj srpskoj planini ima oko 25.000 turista. Kada čovek sedi kod Kićanovića ili Đorića ili Radonjića u restoranu ne može da zamisli ostatak Srbije kog muči beda i nemaština. Dan pre bio sam u selu Cvetojevac kod Kragujevca, u srcu Sumadije u kom 22 porodice umiru od gladi i spavaju pod vedrim nebom. Princeza Jelisaveta im pomaže, ali je to malo, jer opština i mesna zajednica ne pomažu ovim zaboravljenim ljudima.

Novu godinu sam proveo u Vršcu, divnom gradu sa nemačkom arhitekturom i srpskom dušom, u kome su trag ostavila sedmorica srpskih velikana. Sada se slavi 200. rođendan Jovana Sterije Popovića, osnivača srpskog pozorišta. U hotelu Srbija bilo je veselo i naporno, jer je kao i na Zlatiboru muzika bila bučna do bola, i tupava. Sam turski folk u petoj brzini, kao da je publika električni zec, koji jurca, a ne čovek koji je došao da se opusti uz finu muziku i zapleše.

I to je Srbija, zemlja jurjave i tuča, bilo ih je čak 600 u prestonici, a u Nišu je jedan momak poginuo kada je pao sa krova nastrešnice, dok je gledao Cecin ulični koncert.

U novu 2006. ušli smo sa aferom viceguverner i korupcijom od 2 miliona evra. Kad stranci to čuju sigurno se pitaju, da li je Srbija zaista siromašna. Moj prijatelj Boško Radonjić mi je ispričao dobar vic:

- Sede lav i bik, i zazvoni lavu mobilni, on se javi i kaže biku:
- Moram kući zove me žena!
- Ti se bojiš žene, kakav si ti kralj životinja, vidiš ja se ne bojim!
- Lako je tebi tvoja žena je krava, a moja žena je lavica - odgovori mu lav i uteče iz kafane.

Januar, 21. 2006.

Kako ste šta radite.
Ovde je sve zamršeniye.
Ovo je Srbija danas:
Kad Rusi štrajkuju i Srbi se mrznu. Dobijamo manje gasa iz Moskve, pa su nam gradovi u Sumadiji ledeni. A i naši električari se nešto uskopistili, male im plate, pa štrajkuju, manje rade.

Marko Lopušina

prava politička zima. Vojska odlučila da uhvati Mladića, za kog neki iz vojne tajne policije meni u poverenju kažu da je u Srbiji. Australijanci su uhvatili Kapetana Dragana i izručile ga Hrvatima da mu sude za Knindže. A Bosanci najavljuju uvođenje viza, jaka zemlja, hoće šengen na silu, ne bi li se dodvorili Evropi. I ako se Milo odvoji i uvede nam vize, eto nama Beogradskog pašaluka i divnog života u srpskom getu.

Srbija je na prekretnici. Imamo velike probleme sa otopljenjem Crne Gore, sa odvajanjem Kosmeta i Vojvodine, koji mogu da nas, kako reče moj prijatelj Boško Radonjić, uvedu u novi rat, a naša vlast se bavi progonom članova porodice Karić. Država je stvorila Kariće i država ih ruši, ali sa zadržkom, jer dok su plaćali strankama i ćutali, bili su poželjni, a kada su istakli kandidaturu za vlastodršce, Koštunica je odlučio da ih eliminiše.

Uz aferu sa viceguvernerom koji je podmićen sa 100.000 evra, imamo čime da

se zabavljamo. Mislim da DSS nema snage da istera te afere do kraja, jer ni prethodne nije okončao, pa se samo narod iscrpljuje sa političkim glupostima.

Danas smo ožalili Ibrahimima dr Rugovu, koji je umro u 62. godini od raka pluća. Pokvario nam je posao, računali smo na njega kao na mekušca u pregovorima, pa ćemo sada da ratujemo sa mlađim političarima iz Prištine, koji niti znaju srpski, a i nisu bili komunisti, kao dr Rugova. Ostaje nam samo da se nadamo da će se Šiptari posle Rugove više svađati između sebe, a mi loviti u mutnom Kosmet.

Boško Radonjić, uvek dobro obavešten mi je rekao da CIA čuva Karadžića, a da Hag neće dati Miloševiću dozvolu da se leči u Moskvi, jer se boje da će da im pobegne. Rusija je dala garancije da će ga primiti, lečiti i vratiti, ali Amerikanci ne veruju Rusiji i Putinu. Tako da Sloba ostaje u Hag da igra karte sa Gotovinom i Orićem.

Srbiji da bi opstala kao zemlja, sa zdravom ekonomijom, treba 2 milijarde evra dotacija godišnje. A narodu treba

posao, a njega ima najmanje. Tu i tamo nikne neka fabrika, Japanci dižu pogon za porizvodnju auto-delova, Italijani fabriku tekstila, a fabrika žvakaćih guma Vrigli hoće da otvori fabriku vrednu 70 miliona dolara. O tome se, međutim, najmanje priča. Ja jurcam da uhvatim neki posao, ali ulov mi je skroman, čekam kapitalca...

Januar, 28. 2006.

Prijatelju u Americi kako si?

Ovde u otadžbini je sve komplikovanije!

Ako je suditi po priredbama i publicitetu, izgleda, da je Srbima važniji Wolfgang, nego Sveti Sava. Amadeusu smo posvetili 4 koncerta, a tvorcu naše pismenosti i vere samo jednu Akademiju. OUN su 2006. proglasili godinom Mocarta, a nama nije uspelo da je proglasimo godinom Nikole Tesle. Dični Ličanin je izmislio struju i sijalice, ali nije spasao Srbe od nakane da žive u mraku. Novi Sad i Zemun na Svetog Savu nisu imali struju, a petoro građana se smrzlo u Srbiji od nebrige i mraza.

Glava je jeftina u srpskim zemljama. Mi smo u Nedeljnom telegrafu pre godinu dana pisali kako je pruga Beograd-Bar opasna po život, jer je zastarela i oronula, a vozovi su pokvareni. Nikome u vlasti to nije došlo do ušiju, dok 46 ljudi nije poginulo u selu Bioče. Posle tragedije nastala je politička trka ko će više saučešća da izjavi, ko će više poena da dobije na mrtvim ljudima.

Crnogorcima je smetala pomoć iz Srbije, i nisu hteli nijednog povrednog da šalju u Srbiju na lečenje, a ZTO je odmah iz Beograda sa sebe skinulo odgovornost za nesreću i prebacio ga na Podgoricu. Mašinovođa Slobodan Drobniak je zrtvovan kao jedini krivac, i time je oprana savest političara i države za smrt 46 putnika plavog voza.

Očito je da se Crna Gora odvaja tokom 2006. godine, a to će se dogoditi i sa Kosmetom, jer je Rugovina sahrana protekla u znaku nezavisnosti. Samo jedan srpski poslanik je bio na pogrebu ovog albanskog komuniste, koji je karijeru političara napravio u Beogradu, a završio u Pristini.

Crna Gora nam sa otopljenje neće ništa dati, već će tražiti još i da uzme, što više, kao da je ona gradila Srbiju, a SAD će nam za odvajanje Kosmeta dati 22 milijarde dolara, odnosno ponuditi da nam otpiše nas dug kod MMF-a.

E, sad treba živeti sa tim scenarijom, koji se sprovodi po svim linijama tako očigledno, da se navikavamo i da verujem neće biti otpora novoj secesiji srpske zemlje. Vlast se tim procesima ne suprostavlja, jer je zauzeta partijskom i ličnom borbom lidera za vlast i državnu imovinu. Nama običnim ljudima ostaje samo da čekamo da nam se sudbina sruči na glavu, pa kako nam budne, što bi rekao moj deda Dušan,

Srećno Marko

Iz putničke agencije

MAC Travel

Ljiljana Marković direktor MAC Travela

Informacije:
MAC TRAVEL
722 W. Diversey Pkwy
Chicago, IL 60614
Tel: 773.883.0600
800.883.0626
www.mactravel.us
info@mactravel.us

CRNA GORA - SKIJANJE

Dva najveća centra zimskog turizma, s mogućnostima za alpsko te nordijsko skijanje su dve prelepe planine – Durmitor i Bjelasica s gradišima u podnožju Žabljakom i Kolašinom. Durmitor je pod snegom 120 dana, ima nekoliko skijališta, od kojih su najatraktivniji Savin kuk, Žtuoc i Javorovaća.

Savin kuk ima dve žičare, ski lift, bejbi ski lift, kao i ski servis. Dužina staze je 3500 metara. Žtuoc ima nešto kraću, ali zanimljivu stazu – 2630 metara. Javorovaća je za turiste koji vole kratka skijališta, duga je 800 metara. Za langlauf postoje staze od 3 do 12 kilometara. Tradicionalna međunarodna smučarska takmičenja su Angel kup i Kup Durmitor. U okviru dva skijaška kluba, "Žabljak" i Planinarsko-smučarsko društvo "Durmitor", već dugo postoje škole skijanja.

